

he kertoivat en kelpaa minulla oli pahat kahleet jaloissani ja kirkolla odotti rumat ämmät jotka sylkivät en päässyt luoksesi järven toiselle puolelle käteni olivat sidotut tiukasti synneillä ja kirkkovene oli raskas soutaa yksin en voinut varovasti syleillä suurta kauneuttasi tiesin liikaa kaikesta silti mistään en mitään en voinut suudella rohtuneena paljon he tiesivät kiroitut kylän ämmät ukot eivät välittäneet en ollut hyvä mätänin paikoilleni onneksi sentään makasin kalpeana omalla valkoisella puolellani jos lupasin että rakennan meille linnan keskelle mustaa metsää oli vielä oudompaa että uskoit sen tämä kaikki oli uutta paskaa rivoa ehkä kuinka pimeässä löydän koivun rungosta sen valkoisen kohdan johon tatuoin meidät ikuistan jos haluat niin sanoa